

Ewangelia (Łk 2, 1-14)

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby

przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był

Kwiryniusz. więc wszyscy, aby się dać zapisać,

każdy do swego miasta. Udał się także z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z

poślubioną sobie, która była brzemienna. Kiedy

czas rozwiązania

tam przebywali, nadszedł dla Maryi

. Porodziła

pierworodnego Syna

położyła w żłobie

swego , owinęła Go w pieluszki i ,
gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy

pasterze

przebywali w polu

i trzymali straż nocną nad

anioł Pański

swoim stadem. Naraz stanął przy nich i chwala
Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz
anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam

radość wielką

, która będzie udziałem całego narodu; dziś w
mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan.

A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami:

Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania». Oto Słowo Pańskie.